

خانه های درختی، معماری سبز با رویکرد بهره مندی از ساختار طبیعت

حسن فریدون زاده^۱، آموزشکده فنی رازی اردبیل، دانشگاه فنی و حرفه ای، ایران

Email: h.feridonzadeh@tvu.ac.ir

علی خاکی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید رجایی تهران، ایران

Email: kh_spaceframe@yahoo.com

چکیده

بشر از قدیم الایام همراه با طبیعت بوده و هست. وی در ساخت سرپناهی برای خود در جهت بهره گیری از طبیعت از هیچ کوششی دریغ نکرده است. خانه های درختی با ایجاد معماری برگرفته از معماری سبز، دارای ساختاری کاملاً در دل طبیعت بوده که درخت و شاخه های آن نقش باربری ساختار را بر عهده دارند و بدون اینکه در زندگی عادی درخت خللی وارد نماید، بارهای ناشی از ساختار را به زمین منتقل می دهند و پیام امنیت، آزادی، فرح بخشی و زندگی را در دل طبیعت برای ساکنین آن خانه به همراه می آورد. روش پژوهش در این مقاله مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و میدانی است که با بررسی و تجزیه و تحلیل نمونه های اجراء شده و جزئیات اجرایی آنها در تمامی کشورهای دنیا است.

حاصل کار کوششی است در جهت پیدا کردن اصول و معیارهای ساخت این خانه ها در گوشه و کنار دنیای بزرگ، که نتایج ذیل حاصل شد: در تمدن های قوم قبیله ای برخی گروه ها که از هیچگونه شناخت آکادمیک از علم استاتیک و غیره را ندارند، انسانها ذاتاً سازه را شناخته و از نعمت خدادادی در ساخت این خانه ها استفاده می نمایند. عمده مواد و مصالح مصرفی در اینگونه از خانه ها به دلیل قرارگیری در دل طبیعت، کاملاً طبیعی بوده و ریشه های معماری سبز را تداعی می کند. این نوع ساخت مسکن تداعی کننده معماری پایدار است و هیچگونه دستکاری در طبیعت را ایجاد نمی کند.

استفاده از تکنیک های ساخت این خانه ها قابل توجه صاحب نظران علم سازه و معماری است و همه ساله آخرین یافته های آنها به صورت کنفرانس و همایش برگزار می گردد.

کلید واژگان: معماری، خانه های درختی، سازه، پایداری، طبیعت

۱. مقدمه

انسان همواره برای زندگی در میان طبیعت از معماری به عنوان ابزاری بهره جسته است. به تجربه نشان داده است که هرگاه انسان از طبیعت به عنوان ابزاری استفاده کرده است، آن ابزار بر ضد خود او سر برافراشته است [1]. به طوری که اریک فروم در کتاب بازگشت به خویش می گوید که انسان با تکیه بر طبیعت به تکنولوژی دست یافته و بر طبیعت تسلط پیدا کرد و همین دستیابی بر طبیعت موجب جدایی او از طبیعت گردید و این موضوع عاملی بر بیماری او شد و جالب تر اینکه وی شرط درمان انسان را در بازگشت دوباره به طبیعت عنوان کرد. این موضوع در بحث های دیگر نظریه پردازان معماری از دستیابی به طبیعت و تکنولوژی به عنوان مدرن و از بازگشت به طبیعت برای درمان بیماری به عنوان پسامدرن و یا طبیعت گرایی عنوان شده است [2]. بکارگیری